

Hjerring: Den høitærede Indenrigsminister yttrede, at det ikke kunde være nogen Umulighed for Frederiksberg Commune at iagttage de i Lovforslaget med Hensyn til Skatteligningen foreslaaede Tidsfrister, og i en vis Forstand kan jeg ogsaa indrømme, at det ikke er nogen Umulighed, thi Eigningscommissionen kan naturligvis nok til den foreslaaede Tid opsætte nogle Eigningslister, nærmest i Genhold til Listerne for det foregaaende Aar, og saa lade Sagen være afgjort dermed, men dette vil være meget uheldigt, thi naar det er givet, at der flytter adskillige Familier bort fra Kommunen til October. Flyttedag, altsaa i Slutningen af October, og at der ligeledes er et meget stort Antal Familier, som indflytter i samme, og naar det engang givne Beløb, som skal lignedes paa Formue og Leilighed, i saa Fald maa fordeles paa de Tilbageblivende i Kommunen, medens de, der flytte til Kommunen, hvoriblandt der ganske vist er en heel Deel, som godt have Evne til at betale Skat, skulle være fritagne for at tage Deel i Skatten for det følgende Halvaar, saa er det dog ganske vist og ligesæmt, at de, der blive tilbage i Kommunen, de, som ikke flytte, komme til at betale meget mere for det nævnte Halvaar, end der med nogenstomhelst Villighed kunde komme til at paahvile dem. Det er derfor, at man i Frederiksberg anseer det for at være umuligt at iagttage de foreslaaede Tidsfrister, umuligt i den Forstand, at det vil være moralsk umuligt at iagttage den. Naar den høitærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, at samtlige Communer i Landet iøvrigt ere underkastede de samme Bestemmelser, uden at der er taget særligt Hensyn til den Enkeltes Forhold, saa skal jeg dertil bemærke, at der dog virkelig er en meget betydelig Forskjel paa andre Communer, hvor der som oftest kun er ganske Enkelte, som flytte fra og til, og saa Frederiksberg Commune, hvor der hvert Aar er et stort Antal Familier, som flytter. At den her foreslaaede Bestemmelse er vedtagen for Kjøbstadcommunerne, synes mig heller ikke at have nogenstomhelst Betydning, thi for Landcommunerne ere jo netop de Bestemmelser vedtagne, som Udvalget havde foreslaaet, og

nu er det dog virkelig besynderligt, at Frederiksberg, som i nogle Henseender bliver behandlet som Landcommune, navnlig hvad Forholdet til Amtsrædet angaaer, derimod ikke skal have Lov til at følge Reglerne for Landcommunerne i dette ene Punkt, som det er saa vigtigt for den nævnte Commune at faae forandret, hvorimod den slet ikke sætter Pris paa at være stillet lige med Landcommunerne i Henseende til Amtsrædet. Iøvrigt forekommer det mig, at den Omstændighed, at den høitærede Indenrigsminister selv tidligere har foreslaaet de omtalte Terminer ogsaa for Kjøbstadcommunerne, snarere er en Støtte end en Misrecommandation for Udvalgets Forslag. At de Tidsfrister, som Udvalget havde foreslaaet, skulde være abnorme, kan jeg ikke indsee; idetmindste kunne de da ikke være det i nogen betydelig Grad, og det staaer jo de 5 andre Communer frit for at foretage deres Eigning tidligere, om de ville. — Naaget jeg ikke har stort Haab om, at det vil føre til noget gunstigt Resultat, at Sagen atter bliver henviist til Udvalget, saa skal jeg dog efter den dertil givne Foranledning til lade mig at foreslaae, at Sagen bliver henviist til fornøyet Forhandling i Udvalget, forat dette kan søge at komme til en Overenskomst med den høitærede Indenrigsminister om det paagjældende Punkt.

Krieger: Da jeg for tog Ordet, var det navnlig for at gjøre Indsigelse imod de Grunde, som min ærede Ven fremsførte for, at Udvalget ikke havde stillet noget Forslag til denne Behandling om det paagjældende Punkt. Da vi stode midt i tredie Behandling, antog jeg derhos, at vi uden nogenstomhelst Banffelighed kunde afhjælpe det ved at gaae ind paa Sagens Tilbageviisning til Udvalget. Vor høitærede Formand har imidlertid gjort mig opmærksom paa, at der, naar man gif denne Vej, vilde fremkomme et tvivlsomt Spørgsmaal af en særegen Natur, idet vi nemlig allerede ere ude over de enkelte Afstemninger og nu kun behandle Sagen i dens Heelhed, og jeg skal derfor henstille til det ærede Medlem, om han ikke, da Sagen er kommen saa vidt, vil betragte det som en lille Straf for,